

Ömür

– E.Kirişçi · 14 Ağustos 2019

Köpek kahvehane önünde mamasını yerken boyundan uzun gölgesi masalara düşmüştü. Çay içenler... Evrilip çevrilen gazeteler... Kara kara düşünen adam kahvesinden bir yudum içip fincanı masaya bıraktı. Çiçek deseni üzerinde gezinen dalgın gözler... Karşısındaki sandalye çekildi. Yaşlıca bir adam oturdu. “Kerem, neyin var? Hala koyunu mu düşünüyorsun?” Kerem dertli... “Nasıl düşünmem Faruk amca. Annem kurbanlık parasını dışından tırnağından artırıp biriktirmişti.” Faruk içeriye, ocağa doğru baktı. Çaycıyla göz göze gelmeye çalışıyordu. Havaya kaldırılan iki parmak... Çaycının kıpırdayan dudakları “Tamamdır Faruk amca.” Keremin canı iyice sıkıldı. Masaya yumruğu indirdi. “Neden bizim koyun kaçtı anlamıyorum.” Çaycının asılan yüzü... Tepkiyle bırakılan bardaklar... Kerem ayağa kalkacakken Faruk elinden tutup oturttu. Çaycıya gitmesini bakışıyla işaret etti. “Kerem, koyunu para verip aldınız. Ama koyunun ömrünü uzatıp kısaltmak bizim haddimize değil. Yaşayacağı gün varmış. Kaçtı.” Kerem sakinleşince Faruk rahatladı. Çaya şekerini atmıştı ki ezan okundu. “Selametle,” deyip kalktı. Minareyi önüne aldı. Evlerin arasından kıvrıla kıvrıla yürüdü. Koyu mavi gökyüzü... Işıldayan sokak lambaları... Camiye yaklaştıkça ezan sesi daha da yükseldi. Köşeyi döndü. Sağlı sollu yayılmış tek katlı evlerin arasından camiye uzanan sokak... Faruk bir birine komşu evlerin önünden hızla geçerken aniden durdu. Birkaç adım geri gitti. İki ev arasının karanlık boşluğunda parlayan gözler gördü. Kalbi korkuyla titredi. “Tövbe bismillah!” Başını ileri doğru uzattı. Diz boyu yüksekliğinde bir karaltı... Yaklaştı. Peş peşe atılan adımlar... Yaklaştıkça karaltı, koyun silüetine dönüştü. Faruk rahatladı. Koyun Faruk’u görünce korktu. Geri geri gidecek oldu, Faruk boyun bağına fark etti. Yere sürten ip... Elini hızla uzattı. Parmak uçları değdi degecek... Durdu.